Juvelerernes Skræk

eller

„Skelethaandens“ sidste Bedrift.

Kriminal-Roman i 3 Akter 75 Afdelinger.

Optaget af

Nordisk Films Co.

Sæsonens bedste Forbryderroman!

A/S »FOTORAMA«
eier Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
e a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Mis[illegible] der blive nedlagt Forbud og Erstatnings
krav gjort gældende mod Vedkommende.

Aage Hertel,

har herhjemme saa vel som i Udlandet vundet sig et stort og trofast Publikum, thi ingen spiller en Storforbryders Rolle bedre end han! Med ham som »Skelethaanden« bliver »Juvelerernes Skræk« en værdig Afløser for Kæmpe-Sukces'en

„Manden med de 9 Fingre".

PERSONERNE:

John Vermiel, kaldet »Skelethaanden« . *Aage Hertel.*
Tom Atkins, Detektiv . . . . . *Alf. Blütecker.*
Burns, Opdagelsespolitiets Chef . . . *Fr. Jacobsen.*

Af Indholdets vekslende Optrin fremhæves følgende:

»Skelethaanden« arbejder.
Den Døde!
Pengeskabet opbrydes.
Byttet røves.
»Skelethaanden«s Afskedsbrev til Politiet.
Den næste Morgen.
Tjeneren opdager Forbrydelsen.
Politiet tilkaldes.
Igen »Skelethaanden«.
John Vermiel paa Restaurant.
Avis-Drengen.
Politiet staar magtesløs.
»Skelethaanden« blandt sine Fæller.
En Avisnotits.
»Detektiven Atkins undervejs.«
I Jernbanekupéen.
Atkins ankommer.
»Skelethaanden«s Politibetjent!
Atkins følger med Brevets Overbringer.
I Banditternes Vold.
»Vi maa have ham ryddet af Vejen.«
Gennem den hemmelige underjordiske Gang.
Jernbaneskinnerne.

Med Døden for Øje.
Det frembrusende Tog.
Atkins geniale Rednings-Metode.
Mødet i Teglværket.
Hos Opdagelsespolitiets Chef.
Forklædt som Arbejdsløs.
Indbrudet hos Vekseleren planlægegs.
»Hvem er den Fyr der henne?«
En hastig Undersøgelse.
»Hold Øje med den Fyr!«
»Skelethaanden« gaar til Værket.
Detektiven som fuld Mand.
Bragt paa Stationen.
»Saa blev vi af med ham!!«
Foran Juvelerbutiken.
Naar Fagfolk arbejder.
Politiet omringer Huset.
Jagten paa Forbryderne.
Fanget.
»Skelethaanden« bag Laas og Slaa.
Fri?!

AAGE HERTEL

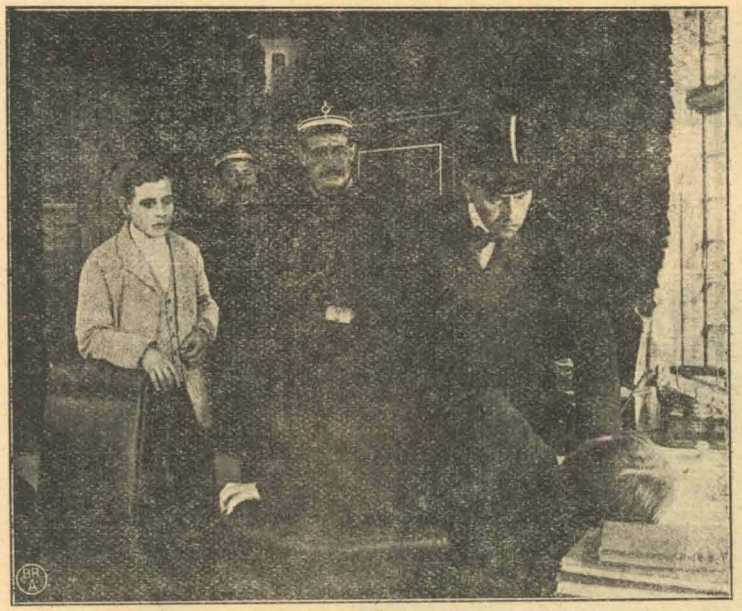

En frygtelig Forbryder hærger Byen dobbelt frygteligt, fordi han intet Sted efterlader noget Spor, der kan give Politiet nogetsomhelst Vink men Hensyn til, hvem han er, hvordan han ser ud, eller hvor han opholder sig. Han har dynget Forbrydelse paa Forbrydelse, uden at Politiet er naaet et Skridt videre. At det er den samme dristige og geniale Forbryder, man har med at gøre, ved man deraf, at han i hvert enkelt Tilfælde efter fuldbyrdet Forbrydelse har efterladt en mystisk Hilsen, som i Stedet for Underskrift bærer Aftrykket af en Skelethaand. I Erkendelse af at staa magtesløs overfor denne uhyggelige Modstander tilkalder Politiet den berømte Privatdetektiv Tom Atkins.

Bag Pseudonymet »Skelethaanden« skjuler sig en Indier, der fornylig er kommen til Byen og under Navnet John Vermiel bebor et Palæ i et af Byens fornemste Kvarterer, hvor ingen mistænker den elegante Udlænding, hvem man anser

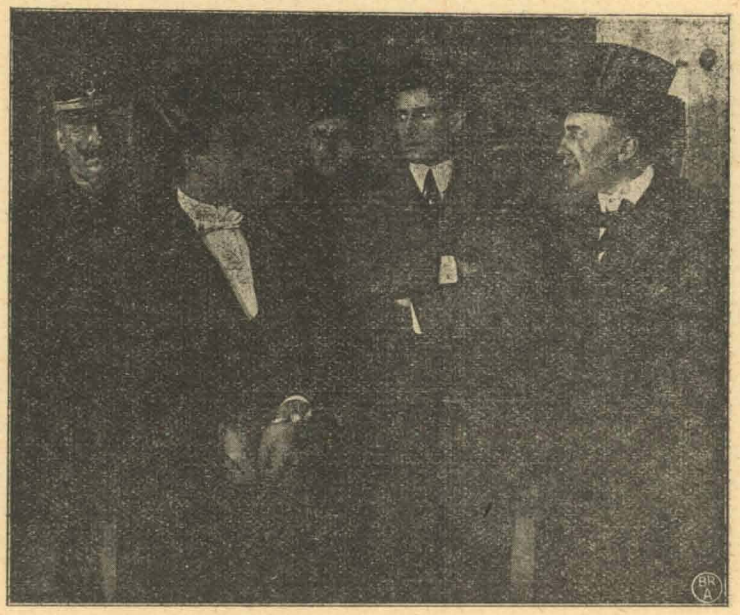

for meget velhavende. I Palæets Bagside, der vender ud til en snæver Smøge, har Vermiel ladet indrette en hemmelig Udgang, saa at han, naar han er i Forklædning, ad denne Vej uset kan slippe til og fra sit Tilflugtssted.

Da John Vermiel erfarer, at Tom Atkins er bleven rekvireret til Assistance for det lokale Politi, gælder hans første Overvejelser, hvorledes han paa en Gang skal spille Politiet et Puds og sikre sig selv mod Overrumpling fra denne nye Modstander, hvis Skarpsindighed han ikke underkender. Paa nogle Minutter har han sin Plan klar: Han lader en af sine Hjælpere forklæde sig som Politibetjent og giver ham Ordre til at gaa ned og tage imod Opdageren, naar denne kommer med Toget. Yderligere forsyner han den forklædte Bandit med en Brev, der skal overleveres Detektiven personlig.

I Brevet anmodes Tom Atkins om at følge Overbringeren,

der vil føre ham til Chefen for Opdagelsespolitiet, Mr. Burns. Detektiven, der ikke aner Uraad, gaar i Fælden, og en halv Time senere ligger han bastet og bunden i en af Kældrene under Palæet, hvor »Skelethaanden« har sit Domocil. Her modtager Tom Atkins sin Dom: han skal dø og det endnu i Nat. Indieren har udspekuleret en raffineret og grufuld Dødsnaade. Detektiven bliver ad en hemmelig, underjordisk Gang bragt udenfor Byen og hen til en Jernbanedæmning, hvor han bliver lagt tværs over et Spor netop paa det Sted, hvor det løber sammen med et andet. Fra hvilken Side og paa hvilket Spor Toget end kommer, vil det køre over ham. Efter at have fastsurret hans Arme og Ben til Skinnerne forlader John Vermiel ham. Om faa Minutter ventes Nattoget. Hans Skæbne er beseglet.

En mindre koldblodig Mand end Tom Atkins vilde gaa fra Koncepterne og saaledes spilde de kostbare Minutter. Men

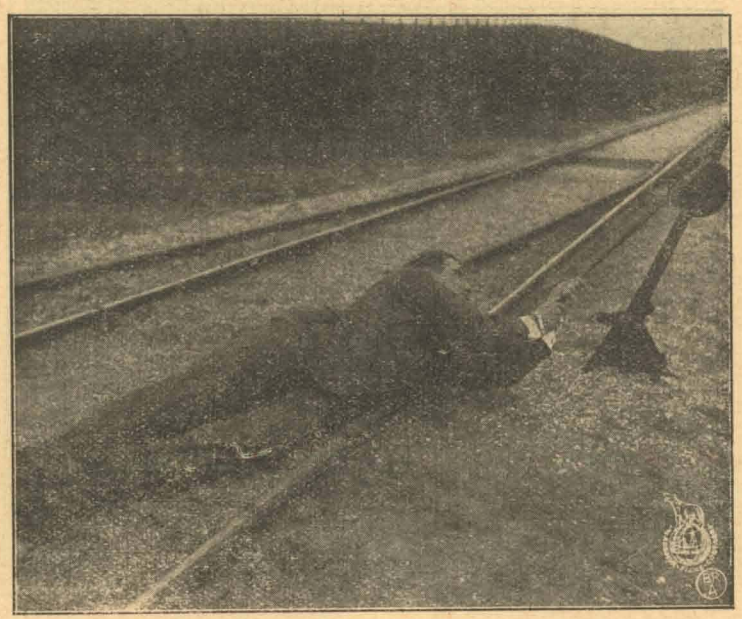

Atkins ofrer ikke et eneste Sekund paa haabløse Overvejelser eller unyttige Forsøg. Han ved, hvad han vil. Ved Udfoldelse af Kløgt og Behændighed undgaar han at blive knust under det frembrusende Tog, og nu, da han har Ro til sit Arbejde, er det ham en smal Sag at befri sig for sine Lænker. Han er atter fri og parat til at optage Kampen med »Skelethaanden«.

Da han laa bunden i Kælderen, hørte han John Vermiel give en af sine Fæller Ordre til at samle Kammeraterne samme Nat i Teglværket, for at han kunde instruere dem i Anledning af et nyt, stort Kup, han har planlagt, og som skal bringes til Udførelse, inden Solen staar op. Tom Atkins, hvis første Skridt efter det ufrivillige Ophold paa Jernbaneskinnerne gælder Opdagelsespolitiets Chef, Mr. Burns, gør sig det klart, at han for enhver Pris maa skaffe sig Underretning om »Skelethaanden«s nye Anslag. Han bestemmer sig derfor

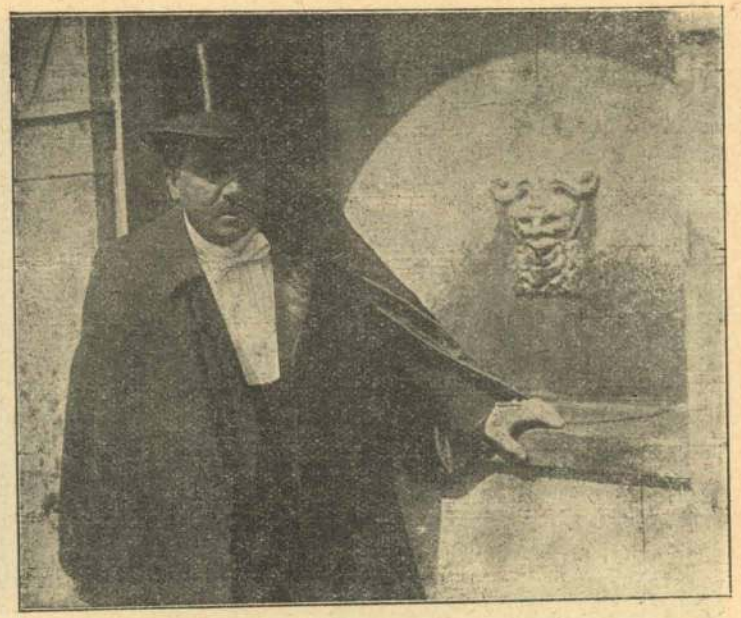

til at overvære Mødet i Teglværket. Hos Mr. Burns faar han udleveret Maskeringsmateriale, og i Automobilet, der fører ham ud til Teglværket, omskaber han sig til en forsviret Vagabond. Han naar heldigvis ud til Teglværket, inden Forbryderbandens Medlemmer er begyndt at samles, og faar saaledes Tid og Ro til at udsøge sig en Plads inde under Tagspærene, hvorfra han kan høre hvert Ord.

Da Bandens Medlemmer alle er mødt, kommer Chefen — »Skelethaanden« — selv til Stede og giver de fornødne Instruktioner i Anledning af sin store Plan, der gaar ud paa at plyndre en af Byens største Juvelererforretninger.

Inden John Vermiel forlader Mødet, underkaster han Lokaliteterne en omhyggelig Undersøgelse for at sikre sig mod Spioner. Han opdager derved Vagabonden under Tagspærene. Saa fortrinlig er Detektivens Forklædning, at Forbryderen ikke gennemskuer den. For en Sikkerheds Skyld giver

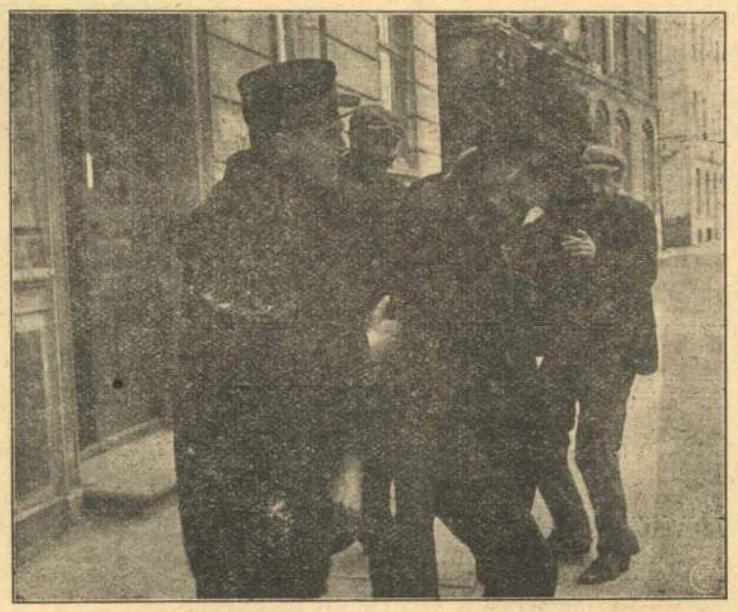

han dog et Par af sine betroede Folk Paalæg om at passe paa den fordægtige Vagabond og intet Øjeblik tabe ham af Syne.

Tom Atkins er nu ilde stedt. Han er under strengt Opsyn og kan ikke gaa noget Sted hen uden at have et Par Sporhunde i Hælene. Hvorledes skal han vel under disse Omstændigheder sætte sig i Forbindelse med Politiet og saaledes forhindre det planlagte Indbrud i Juvelerbutikken? Detektiven, der er vant til at danne sine Tankerækker hurtigt, har aldrig saa snart indset Opgavens Vanskelighed, før han har fundet Udvejen. Dinglende som en let beruset Mand forlader han Teglværket. De to Mænd følger ham som Skygger. De har let ved at holde Trit med ham, thi han bevæger sig langsomt fremad i en Zigzag-Linie, der synes at skyldes den omtaagede Tilstand, hvori han befinder sig. Pludselig ser de ham tumle ind mod en Gadebetjent. Denne ryster ham af sig, men

Vagabonden, der aabenbart er kommen i Stridshumør, giver ondt af sig. Det ender med, at Betjenten finder det raadeligst at sikre sig hans Person og putter ham i en Droske, der faar Ordre til at køre til Stationen. De to Bøller morer sig kongeligt over Optrinet: nu ved de da ham vel forvaret for nogen Tid. Politiet overtager deres Pligt: at passe paa ham.

Men saa snart Tom Atkins er kommen indenfor Domhusets Mure, river han — til Betjentens store Forundring — sin Forklædning af og forlanger at blive ført ind til Mr. Burns, der allerede længe spændt har ventet ham. I faa Ord forklarer han »Skelethaanden«s sidste Plan, som det gælder at forhindre, og anmoder om at faa en Del Mandskab til sin Raadighed. Politichefen opfylder i denne Henseende alle Detektivens Ønsker, og inden der er gaaet en Time, kan Tom Atkins glæde Mr. Burns ved at overgive John Vermiel — kaldet »Skelethaanden« — i hans Varetægt.

Desværre varer kun Glæden kort, thi en halv Time efter, at John Vermiel er bleven lukket ind i sin Celle, er det allerede lykkedes ham at flygte, og Jagten kan begynde forfra.

M. L. THRICH
KØBENHAVN B.